

at bestille; vi have ikke Midler til at fremkalde, hvem der skal være Minister, det maa vi overlade til Hans Majestæt; vi kunne kun holde os til den Minister, som for Tiden møder her for os i denne Sag. Naar det ærede Medlem fra Helsingør har villet anklage Fleerestallet for at ville gjøre Oprør mod Fællesstaten, saa vil jeg spørge ham, hvad Navn han da giver den Oprøderen fra Monarchiets Finantsministers Side, som viser sig i hans Skrivelse, der er trykt i Betænkningen? Hvad kalder det ærede Medlem hans Anskuelse med Hensyn til vor Eiendom, vor Kasse, — og hans hele Udtalelse om, hvorledes han har Ret til at beholde og forvalte vor Eiendom uden Ansvar for os? Maaskee det ærede Medlem vil betegne en saadan Fremfærd med det rette Ord. Hverken det ærede Medlem fra Helsingør eller min ærede Paarørende fra Hjørring have været istand til at formaae den Mand, der forestaaer Forvaltningen af Finantsferne, til at møde her og meddele os sine Anskuelse; dersom denne Minister var traadt frem her og havde sagt: „Finantsfernes Tilstand er saadan og saadan, jeg har de og de Grunde, hvorfor jeg ønsker denne Sags Behandling udsat indtil Videre, jeg skal vedblive at forhandle med Eder o. s. v.“, saa kunde man være kommen til nogen Klarhed om Sagen; men vi have ikke Andet fra ham end et Brev, som heelt igjennem gaaer ud fra ganske andre Anskuelse end dem, som Rigsdagen nærer om disse Forhold. Det ærede Medlem fra Dnse (Schovelin) vilde bevise, at jeg havde Ret i den Mening, jeg udtalte, om de 1,300,000 Rdlr.'s Overtørelse eller Betaling; han meente, at det var en feil Anskuelse, og han vilde rette den, men han glemte at gjøre det. Han sagde ikke et eneste Ord om Urigtigheden af min Beregning fra igaar, han anførte blot, at det vilde være fordelagtigt for os, dersom Rigsraadet gav sit Samtykke dertil, at blive af med denne Gjæld, hvoraf vi svare 4 pCt. (Schovelin: Jeg har ikke kunnet forstaae Beregningen!). Da det ærede Medlem siger, at han ikke har kunnet forstaae mig, maa jeg med et Par Ord gjentage, hvad jeg desangaaende sagde igaar. Der bliver foreslaaet os, at vi skulle udbetale 1,300,000 Rdl. og

derved frigjøre os for en Rente af 52,000 Rdl. om Aaret — det er rigtigt, og kan ikke bestrides; — men hvor bliver den Gjæld af? Den overtages af et Firma, som hedder Fællesstaten, i dette Firma ere vi Lodtagere for $\frac{2}{3}$, og derfor vedblive vi altsaa at betale $\frac{2}{3}$ af dette Rentebeløb 52,000 Rdl. med 31,200 Rdl., altsaa vil hele den Rente, vi paa denne Maade betale, naar det ærede Medlems Forslag bliver antaget, udgjøre 83,200 Rdl. (naar Pengene ere 4 pCt. værd for os), medens vi nu kun betale 52,000 Rdl. i Rente; paa den anden Side nyde vi $\frac{2}{3}$ af den Rente, som maa falde af de 1,300,000 Rdl., naar de lægges i Fællesmonarchiets Kasse, og hvad er den Rente? Det veed hverken det ærede Medlem eller jeg, vi vide blot begge to, at den er grumme lille, og at den paa ingen Maade kan svare til den Rente, som vi vente at kunne faae ud af vor Kassebeholdning, naar vi faae den under vor særlige Forvaltning, og altsaa falder Differentien os til Last. Det var den Regning, som jeg gjorde igaar, og det skal neppe kunne modsiges, at vi tabe en betydelig Sum ved den hele Overtørelse. Hvorfor skulle vi frigjøre os for denne Gjæld? For at slippe for at betale Renten af en Maaske smaa Obligationer — saaledes forklares det for os —; om Obligationerne ere smaa eller store, gjør ikke nogen videre Vidtløstighed i Finantsforvaltningen; naar man blot indretter alle Statsforfrivninger saaledes, at de blive forsynede med Coupons, saa gaae disse i Handel og Wandel som Betalingsmidler. Man maa komme derhen, at Statsobligationerne ikke noteres paa Navn, saa det vidtløstige Regnskabsvæsen og Embedshold undgaaes, som Staten Intet har med at bestille; den har intet Andet at gjøre end at betale Renter af sin Gjæld, og saa er der ingen Vidtløstighed, om Obligationerne ere store eller smaa.

Det ærede Thing vil nu snart have at afgjøre, hvilke af de foreliggende Forslag der skulle antages. Der er 2de Mindretalsforslag, det ene stillet af Rigsdagsmanden for Holbø Amt 2den Valgfreds (Tscherning), men det vil den ærede Minister ikke gaae ind paa.